

L'hotel del Segle XXI

Es probable que la majoria dels lectors d'aquest article no volgués passar una nit en un hotel construït a la nostra costa dels anys 60 ençà, i això per dos motius:

Primer, perquè, junt amb d'altres construccions, fa part de la destrucció del nostre paisatge, amb la més absoluta incapacitat per reconstruir-lo, la qual cosa dona mida del nivell dels seus promotors-propietaris i de la seva visió del futur, per a ells i els seus successors.

Segon, la majoria, per la seva vulgaritat. Edificis sense futur, mal construïts, participant de la ignorància d'espavilats, que confonen els seu caprici amb el desig de la clientela.

Què és un hotel? Tractaré de fer algunes reflexions al voltant dels hotels mitjans i el seu territori: són els que tenen unes expectatives transformadores més interessants.

Un hotel és un establiment públic que dona acolliment, en un territori determinat i durant un temps limitat, tan a viatgers com a turistes.

Un viatger és una persona que vol tenir relacions amb gent d'altres territoris, siguin culturals, artístiques, econòmiques, administratives, etc.

Un turista és una persona que vol descansar del seu treball, en general monòton, i no té especial necessitat d'establir noves relacions. Vol tenir alguna anècdota, això sí, per poder explicar-la en les futures nits d'avorriment.

Un territori és una extensió de terra amb una llengua i una memòria de treball, lluites, costums i ferides que, mitjançant el seu idioma, els seus poetes són capaços de narrar-la. A les illes, des de Ramon Llull a Villangómez. Els artistes ho fan a través d'imatges, des d'Anglada Camarasa a Narcís Puget. És d'aquesta manera reflexiva com el territori esdevé poc a poc paisatge.

Res construït en el territori pot ser deslligat. Tot forma part del paisatge. Aquest fet ens fa pensar que, en l'actual crisi, molts edificis que han estat abandonats, per les seves deficiències i també per la seva obsolescència funcional, s'hauran d'enderrocar, agradi o no. Cas contrari, la degradació afectarà les àrees sanes en funcionament, cosa que ja passa en l'actualitat. Detroit n'és el paradigma. La part bona d'aquest fet és que, amb previsió, podrem reconstruir paisatges malfets, sempre i quan sapiguem descriure'ls.

Els promotors privats d'hotels i altres negocis creuen que un territori funciona millor eliminant tot allò que ens ha deixat la història, i fa nosa: murs, camins, marjades: coses d'altre temps. Urbanitzar, parcel·lar, encintar, asfaltar amb voreres i fanals: aquesta serà la forma homogeneïtzadora, des dels Pirineus a Tarifa, de tractar el territori per part d'aquesta gent. Desapareguda la memòria del territori, no necessitem ni poetes, ni artistes, ni llengua. Una pizza la podem demanar per senyes.

Però còm ha de ser l'hotel del Segle XXI?

Com una ciutat en miniatura. Un hotel s'estructura organitzant l'espai privat, l'espai públic i les activitats. Els nous hotels, de tamany mitjà, han d'incorporar activitats noves i velles, algunes en l'espai privat i altres, arraconades en els darrers anys per improductives, en l'espai públic.

Si pensem en velles pel·lícules en blanc i negre, recordarem escenaris on l'hotel és un lloc meravellós de relacions i conflictes, un lloc de cultura, actiu, ple de misteri, amb esdeveniments de tota mena, i divertit. Això ens agrada.

L'habitació no pot continuar proposant-se com un dormitori amb bany. L'ordinador desplaçarà el mobiliari, i serà l'origen d'un nou concepte d'habitació: serà un espai en el que es podrà dormir, treballar, jugar, escriure i rebre als amics. Es podrà viure un temps i recordar-ho. L'habitació ha de poder ser recordada.

L'any 1952, Le Corbusier va construir un "cabanon", una cabana de 16 metres quadrats vora mar, per a ell mateix. Era un espai càpsula on treballar i dormir, connectat directament per la part posterior a la guingueta d'un amic seu. Era un prototip perfectament assimilable a l'habitació de l'hotel actual.

El mobiliari s'ha de poder moure. Jean Nouvel ho ha fet a "The Hotel", de Lucerna, amb gran èxit. Allí són els armaris que giren, i el client organitza l'habitació. El bany ha d'estar sotmès a un procés deconstructiu. La cadena Ocean Group està construint un hotel a Portals, on la dutxa ocupa una part sobrant de l'antiga terrassa, gaudint d'excel·lents vistes; el rentamans forma part directament de l'habitació, fent-la més espaiosa, i l'àrea pública, o dita noble, és unitària: vestíbul, recepció, menjador, bar i saló, diferenciades per elements mòbils i seguint el model de la cadena de bars *Starbucks*, que barreja àrees de taules amb sillons i sofàs. Es podran fer reunions i activitats culturals, sopars o prendre un gin tònic en qualsevol lloc d'aquest gran espai. Està projectat com un híbrid, tenint en compte les funcions que es diferencien espacialment per la seva mobilitat o per les seves característiques, barrejant-se cadires, sillons, taules altes o baixes.

Victor Rahola Aguadè
Barcelona 16 de Gener de 2014